

опредѣлено ся свръшы именно въ онова врѣмя, за което ся говори; като: *написахъ, побѣдихъ, щѣ скроѣхъ*.

4) *Еднокрашнѣй* видъ показва, че дѣйствието е свръшено, или че ще ся свърши веднажъ въ едно минѣло или бѣдѣще врѣмя; като: *выкнѣхъ, сбѣднѣхъ, щѣ сбѣднѣхъ* и пр.

86. Прости-ти глаголи бывать отъ неопредѣленъ, или отъ многократенъ и отъ еднократенъ видъ; а сложни-ти сѣ отъ многократенъ или отъ опредѣленъ видъ.)

87. Глаголи отъ неопредѣленъ и нѣкои отъ многократенъ видъ дохождатъ и въ опредѣленъ видъ като ся сложатъ съ нѣкой прѣдлогъ: като: *писахъ, написахъ; шихъ, ушихъ; гвацахъ, сгвацахъ; брахъ, обрахъ; выкахъ, повыхахъ*.

88. Глаголи отъ многократенъ видъ, както и нѣкои отъ неопредѣленъ видъ, что показватъ нѣкое тѣлесно движеніе на животно, имѣтъ и еднократенъ видъ, като: *выкамъ, выкахъ, выкнѣхъ; ревахъ, ревахъ, ревиѣхъ; лижѣхъ, лизахъ, лизнѣхъ*.

89. Неопредѣлени-ти и многократни-ти глаголи имѣтъ всички врѣмена, за кои-то щемъ кажемъ по-долѣ, а опредѣлени-ти и еднократни-ти нѣмѣтъ всички-ты.

90. *Наклоненія* сѣ различни образи, по кои-то глаголѣ-тъ си показва дѣйствието или състояніето.

У Българскѣй языкъ има четыре наклоненія: *изявительнѣ, повелительнѣ, условнѣ и подчинительнѣ*.